

KESK'İN SESİ

EMPERYALİST SAVAŞ POLİTİKALARINA KARŞI EMEĞ, BARIŞ VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ YÜKSELTİYORUZ!

1 Eylül 1939 günü Nazilerin Polonya'yı işgaliyle başlayan, o dönem dünya nüfusunun %3'üne denk gelen en az 70 milyon insanın ölümüyle sonuçlanan II. Dünya Savaşı'nın üzerinden 87 yıl geçti. 1 Eylül Dünya Barış Günü'nü ne yazık ki, bir kez daha savaşların, çatışmaların, silahlanmanın ve yoksulluğun gölgesinde karşılıyoruz.

Dünyanın dört bir yanında halkların yaşamı savaşlarla kuşatılıyor. Gazze'den Ukrayna'ya, Lübnan'dan İran'a, Ortadoğu'dan dünyanın farklı coğrafyalarına kadar milyonlarca insan öldürülüyor, yaralanıyor, yerinden ediliyor. Kentler, hastaneler, okullar yıkılıyor; çocukların geleceği ellerinden alınıyor. İsrail-ABD'nin İran'a yönelik ilk saldırılarında yüzlerce çocuğun yaşamını yitirmesine yol açan okulun hedef alınması, ardından altyapıya yönelik saldırılar, asgari savaş kurallarının dahi ortadan kalktığını ve savaş suçu niteliğindeki saldırılarla günlük yaşamın hedef alındığını göstermektedir.

Ortadoğu'da hâlen devam eden Suriye-İran-ABD-İsrail eksenli çatışmaların, cihatçı örgütlere yeni alanlar açılarak sürdürülmesi yeni mezhep savaşlarına da davetiye çıkarmaktadır.

Savaşın olduğu coğrafyalarda insanlığın tüm kazanımları yok edilirken kadınlar, çocuklar ve gençler savaşın ağır sonuçlarından en doğrudan etkilenen kesimler olmaktadır. Tecavüz, cinsel şiddet, işkence, mal varlıklarına el koyma, talan ve doğa katliamları işgalci güçlerce yaygınlaştırılmaktadır. Savaş, kadınlar açısından yalnızca yaşam hakkına yönelik bir tehdit değil; erkek egemen şiddetin, cinsel saldırının, yoksulluğun, güvencesizliğin ve bakım yükünün ağırlaşması anlamına da gelmektedir. Kadınların kazanılmış hakları ve örgütlü yaşamları da hedef alınmaktadır.

Zorla yerinden edilmeler sonucunda kadınlar ve çocuklar başta olmak üzere milyonlarca insan sürgün yollarında tarifsiz acılar yaşamakta, sığınılan ülkelerde insanlık dışı koşullarda yaşamaya ve ucuz iş gücü olmaya zorlanmaktadır. Siyasal iktidarlar, emperyalist rant politikalarının yarattığı emekçi yoksulluğunun sebebinin göçmenlerden kaynaklanıyor büyük yalanıyla ırkçılık ve milliyetçiliği tekrar tekrar üreterek sınıfsal çelişkileri görünmez kılmaktadır.

Savaşların arkasında halkların çıkarları değil; emperyalist güçlerin paylaşım hesapları, enerji kaynakları ve ticaret yolları üzerindeki rekabet, silah tekellerinin ve uluslararası sermayenin kâr hırsı bulunuyor.

Silaha ayrılan her milyar, halkın eğitiminden, sağlığından, sosyal güvenliğinden ve kamusal hizmetlerinden eksiliyor. Silah tekellerinin kasaları dolarken emekçilerin sofrasındaki ekmek küçülüyor. Cephelelerde kaybettiklerimiz yoksul emekçi çocukları olurken yine savaş ekonomisinin faturası da vergilerle, düşük ücretlerle, kemer sıkma politikalarıyla emekçilere kesiliyor.

NATO'nun 7-8 Temmuz 2026 tarihlerinde Ankara'da gerçekleşen 37. Zirvesinde alınan ilk kararlardan biri, yeni savaşlar için NATO'ya ayrılan payların iki katına çıkarılması olmuştur. Ülkemiz siyasal iktidarı da maalesef halkın oluşturduğu bütçenin daha büyük bir payının Nato ya aktarılmasına kabul vermiş oldu. NATO'nun Ankara Zirvesi savaş örgütünün önümüzdeki dönemde özellikle Ortadoğu merkezli yeni ve daha kapsamlı bir savaş konseptine yöneldiğini göstermiştir. Türkiye, bu konseptte alacağı rolü büyütmek adına emperyalist saldırgan politikaların merkezindeki Trump başta olmak üzere emperyalist ülkelerin temsilcileri ve silah tekelleri ile milyar dolarlık anlaşmalar yaptı. Bu zirvenin olduğu dönemde öncesi ve sonrası bir ay boyunca bir kısmının hala tutukluluğu devam eden muhaliflere, savaş karşıtlarına yönelik operasyonlarla gözaltı ve tutuklamalar gerçekleşti.

Yine ülkemizde çözümsüz bırakılan Kürt sorunu ve bunun etrafında sürdürülen çatışmalı politikalar büyük bir insani, toplumsal, siyasal, ekolojik ve ekonomik yıkım yarattı. Binlerce insan yaşamını yitirdi. Yoksul ailelerin evlerine ölüm haberleri düştü. İnsanlar yerlerinden edildi, köyler boşaldı, doğa tahrip edildi. Savaşa ve güvenlik politikalarına devasa kamu kaynakları aktarıldı. Olağanüstü hal rejimleri ve güvenlikçi politikalar yalnızca çatışmanın yaşandığı bölgeleri değil, giderek bütün ülkenin siyasal ve toplumsal yaşamını biçimlendirdi. Adım adım sistematik hale getirilen otoriterleşme ve tek adam rejimi uygulamalarıyla ülkemiz açık cezaevine dönüştürüldü.

Çatışmasızlıktan kalıcı barışa giden yol; demokratikleşmeden, adaletten, eşit yurttaşlıktan ve halkların kendi kimlikleriyle özgürce yaşayabilmesinden geçmektedir.

KESK olarak kuruluşumuzdan bugüne emek mücadelemiz ile demokrasi ve barış mücadelemizi hiçbir zaman birbirinden ayırmadık. Çünkü savaşa karşı barışı savunmak, aynı zamanda sermayenin sömürü ve talan düzenine karşı emeği savunmaktır. Savaş ortamı elbette ki ülkenin tüm demokrasi sorunlarının tek sebebi olmadığı gibi, barış zemini de tek başına emekçilerin sorunlarını ve demokrasi sorunlarımızın çözümü için yeterli olmayacak. Savaşa ayrılan bütçenin emekçilere kamusal hizmetlere ayrılması gerçekleşmeyecek. Haklarımız emeğimiz için biz emek örgütlerine düşen temel sorumluluk; emekçilerin örgütlülüğünü büyütmek ve çatışmasızlık zeminini demokrasiyi güçlendirme mücadelesi için fırsata dönüştürmektir.

1 Eylül vesilesiyle bir kez daha söylüyoruz: Sürdürülebilir bir barış ortamı biz emekçilerin fiili, meşru ve birleşik mücadelesiyle sağlanacaktır.

YAŞASIN BARIŞ!

BIJÎ AŞITÎ!

يحيى السلام